Dijous 13 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,1-8): En aquell temps (...). I veient Jesús la fe d'ells, digué al paralític: «Confia, fill, et són perdonats els teus pecats». I succeí que alguns dels escribes digueren en el seu interior: «Aquest blasfema» (...).

El poder més gran de Déu: perdonar els pecats

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, tot veient la fe dels qui auxiliaven el paralític, Jesús reacciona guarint-li la paràlisi (miracle!) i perdonant-li els pecats (més miracle!). Els escribes gairebé no queden afectats per l'extraordinària "curació mèdica", però se sorprenen —s'indignen— amb l'acte de "guarició moral". Ens crida l'atenció la reacció d'aquests escribes, perquè nosaltres admiraríem el primer, però no el segon fet.

Aquesta reacció, tot i ser equivocada, és una lliçó. La mentalitat creient d'aquells jueus els permet entendre que perdonar els pecats —en quant que és ofensa a la divinitat— és quelcom gran, tan gran que només és propi de Déu. Si Jesús perdona els pecats significa que Ell mateix és Déu. Per tal d'ajudar-nos a acceptar-ho, Ell guarí també la paràlisi física. Amb tot, el més misteriós és que l'home pugui resistir-se davant Déu i que Ell segueixi esperant-nos amb tanta paciència.

—Senyor, Vós manifesteu la vostra omnipotència mostrant-vos com el nostre Pare misericordiós, sempre prompte per a perdonar lliurement —ningú no podria obligar-vos a fer-ho— els nostres "des-amors".